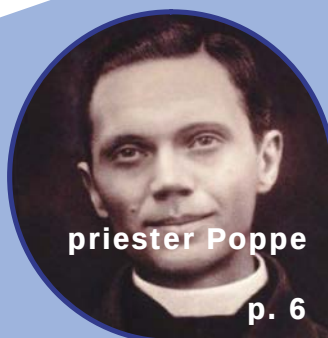

PORTA FIDEI

Heilig Hart, uit liefde gewond

priester Poppe
p. 6

Vrijwilliger
in de kijker
p. 9

Overzicht
van de
programma's

p. 10-11

Heilig Hart
Basiliek
p. 13

EDITORIAAL

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien

Werkten mee aan dit nummer:
Joris Abts, Jozef Abts, Jos Decock, Jo Frederickx, Jeanine Gilis, pr. Edward Janssens, pr. Marc Leroy, Marie-Agnès Misonne, pr. Karlo Tyberghien, Zusters van Liefde

Foto's:
Redactie

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Halewijn, Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen

Abonnementen en gegevensverwerking:

Radio Maria
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven
info@radiomaria.be

Bel ons: 016 41 47 47

Wanneer wij het Salve Regina bidden, dan zeggen we op een gegeven moment al biddend tot de heilige Maagd Maria “Wij roepen tot u, ballingen”, en ook nog “toon ons, na deze ballingschap, Jezus, de gezegende vrucht van uw schoot”. Het leven hier op aarde wordt namelijk aanzien als een ballingschap. Een ballingschap die echter een limiet kent, een begin en een einde. Dit maakt dat ons leven beschouwd kan worden als een weg die ooit gestart is, en ooit zal eindigen. Symbolisch gezien zijn wij dus allen reizigers – op weg. De hele heilige Schrift staat vol van verhalen die aantonen dat dit wel degelijk het geval is voor elke mens. Zeer speciaal denken we aan Abraham, die zijn woonplaats moest verlaten voor een

ander land, als ware het een symbool voor het hele leven dat men achter zich laat voor een ander en zelfs beter leven. We zijn op weg naar iets, of beter nog ‘iemand’. Na Abraham hebben we met Mozes de vlucht uit Egypte gekend. Weg van de Farao gaat het volk van Israël onder zijn leiding naar het beloofde land. Wederom een plaats die symbool staat als de plaats waar God woont. Van een plaats waar de slavernij heerste, vertrok men doorheen de woestijn naar een land van vrijheid.

Ook het Nieuwe Testament verhaalt een soort van reis. Jezus, tijdens zijn leven, bereidt zich altijd voor om op tocht te gaan, met als uiteindelijke doel ‘Jeruzalem’, aldaar waar Hij door zijn kruisoffer en de nakende verrijzenis onze hoop bevestigt op het eeuwige leven. Dat is dan ook het uiteindelijke doel van onze reis, of beter nog van onze ballingschap. Het is natuurlijk het geloof dat ons deze waarheid leert kennen.

Dat het geloof ons een beeld geeft van het doel van de ballingschap,

geeft velen van ons een zekerheid. Toch moet men niet zozeer gelovig zijn om te ontdekken dat we in een soort ballingschap leven. Ook de oude wijsheden ontdekten dat het leven te vergelijken was met een grotervaring waarin men vanuit de duisternis op zoek moest gaan naar het licht. Dat licht heeft bij ons een naam, niet van een concept, wel van een persoon. Jezus is voor gelovigen namelijk het Leven of de Verrijzenis, Hij is tevens dat licht waarnaar velen op zoek zijn. Sommigen ontdekken Hem reeds in dit leven, anderen echter – zo mogen we gelukkig altijd oprecht hopen – vinden Hem misschien later.

Het zoeken naar een licht, met als einddoel het vinden van ‘het’ licht, het lijkt allemaal te gebeuren tijdens een ballingschap, het lijkt tevens op een grotervaring. Een nog betere uitdrukking zou kunnen zijn dat het ons allen maakt tot pelgrims. Vertrekkende vanuit een plaats die ons huis lijkt naar een andere plaats die ons huis zal zijn. De ervaring van de tocht naar het beloofde land komt zo uiteindelijk volledig tot haar recht. Tijdens die tocht kan men, als men wilt, de Heer die op ons wacht als Gever van het leven, reeds ontdekken. Door zijn hulp komen we namelijk niets te kort, zoals ook het volk van Israël mocht ervaren. Dat er moeilijke momenten waren voor hen, dat is duidelijk. Ook voor ons zal dat tijdens onze pelgrimstocht op aarde niet anders zijn. De zekerheid van het bereiken van het doel moet ons echter steeds weer recht houden om verder te wandelen als ware pelgrims.

Een mogelijkheid om die ervaring kracht bij te zetten is het vaak on-

dernemen van kleinere pelgrimstochten, te midden van onze grote gezamenlijke pelgrimstocht. Meer nog kan men zo’n bedevaart ook beschouwen als een beeld van onze grote tocht naar de Heer toe. Bij elke bedevaart geven we namelijk iets van onszelf. Zo is de moeite die we doen om op tocht te gaan een opgave. In onze grote tocht gaat het daarentegen over een nog vollediger zelfgave aan God. We zullen ooit ons leven volledig uit handen moeten geven zoals Jezus het ons voordeed: “Vader, in uw handen, bevel ik mijn geest”.

Naast deze ingesteldheid om een bedevaart te ondernemen hopen we natuurlijk ook bij aankomst iets te verkrijgen. Een genade, een genezing, alle intenties zijn goed om als pelgrim op weg te gaan. De intentie van onze grote pelgrimstocht is dan weer te delen in het leven dat de Heer ons heeft aangereikt door zijn Verrijzenis.

Daar ligt ons einddoel, het Licht dat opkomt na onze ballingschap in de grot van ons leven. Moge de heilige Maagd Maria, door middel van haar radio, ons allen vergezellen tijdens deze pelgrimstocht, want we zijn allen pelgrims die nu reeds mogen uitkijken naar het eeuwige licht.

Met Gods Zegen +

Pr. Karlo Tyberghien

Pr. Karlo Tyberghien
Directeur Radio Maria

O.-L.-V. van Fatima
op 1 en 3 juni
door pater Jan Meeuws

De genade
op 4, 6, 7 en 8 juni
door E.H. Chris Butaye

Pinksteren
op Pinksteren om 11u30
door E.H. Jan Philippe

Maria, Moeder van de Kerk
op 10 en 11 juni
door E.H. Dirk Van der Linden

Het nieuwe in de Blijde Boodschap
van 13 tot 19 juni
door E.H. Arthur Janssens

De Eucharistie
op 20 en 21 juni
door E.H. Koenraad Janssen

Wet en genade
op 22 juni
door E.H. Pierre François

De rol van de vrouw in de Kerk
op 24 en 25 juni
door Diane Kets

Het H. Hart van Jezus
op 27 en 28 juni
door E.H. Koenraad Janssen

De Kerk is katholiek
op 29 juni
door Pater Gabriël

Op maandag, dinsdag, donderdag, vrijdag en zaterdag om 9u50.

Catechesereeks over de geboden

AFGODERIJ

Andrea di Lione, De aanbidding van het gouden kalf, 1629

Dierbare broeders en zusters, goedendag!

We zetten onze bezinning op de Tien Geboden verder door dieper in te gaan op het thema van de afgoderij waarover we vorige week spraken. We komen erop terug omdat het zeer belangrijk is er degelijke kennis van te bezitten. We beginnen met de afgod bij uitstek, het gouden kalf, waarover het boek van de Uittocht (Ex. 32, 1-8) spreekt en waaruit we een gedeelte hebben gehoord. Dit gebeuren heeft een eigen context: de woestijn, waar het volk op Mozes wacht die op de berg was om Gods aanwijzingen te ontvangen.

Wat is dat, de woestijn? Dat is een plaats waar onzekerheid en onveiligheid regeren – in de woestijn is er niets. Water, voedsel, beschutting zijn er niet. Woestijn is een beeld van het menselijk bestaan, dat een onzekere toestand is die geen zekere waarborgen heeft. Deze onzekerheid is bron van fundamentele angst in de mens. Jezus verwijst ernaar in het Evangelie: “wat zullen wij eten of wat zullen wij drinken of wat zullen we

aantrekken?” (Mt. 6, 31). Dat zijn fundamentele angsten. De woestijn is er de oorsprong van.

In die woestijn gebeurt iets dat afgoderij op gang brengt. “Toen Mozes maar wegbleef en niet naar beneden kwam” (Ex. 32, 1). Hij bleef 40 dagen op de berg en het volk werd ongeduldig. Het was zonder oriëntatiepunt. Mozes was dat: de leider, het hoofd, de zekerheid biedende gids. Het werd onhoudbaar. Op dat punt vraagt het volk een zichtbare god – dat is de valstrik waarin het volk trapt – om zelf zeker te zijn en zich te oriënteren. En ze zeggen tot Aäron: “Maak ons een god die voor ons uit kan gaan”, “Geef ons een hoofd, een leider”.

De menselijke natuur, om te ontsnappen aan de onzekerheid (dat is woestijn) zoekt een ‘doe-het-zelf’ godsdienst. Als God zich niet laat zien, maken we een god op onze maat. Bij afgoden loopt men niet het gevaar dat er een oproep van uitgaat, die de mens kan losrukken uit zijn eigen zekerheden, want de afgoden ‘hebben een mond maar zij spreken niet’ (Ps. 115, 5).

Tegen deze achtergrond kunnen we begrijpen, dat de afgod een voorwendsel is om onszelf in het centrum van de werkelijkheid te plaatsen, door het werk van onze eigen handen te aanbidden.”

Aäron kan geen weerstand bieden aan de eis van het volk en maakt een gouden kalf. In het Midden-Oosten had het kalf eertijds een dubbele betekenis: enerzijds verwees het naar vruchtbaarheid en overvloed en anderzijds naar kracht en sterkte. Maar bovenal, het is van goud, symbool van rijkdom, succes, macht en geld. Dat zijn de grote afgoden: succes, macht en geld. Het zijn de eeuwige bekoringen! Ziedaar, het gouden kalf: een symbool van alle verlangens die de illusie van vrijheid geven terwijl ze verslaven. Een afgod maakt altijd slaven. Betovering misleidt. De betovering van de slang die naar de vogel kijkt en de vogel geraakt als verlamd en zo kan de slang hem vangen. Aäron kon geen weerstand bieden.

Maar alles begint met de onmacht om op God te vertrouwen. De onmacht om in Hem onze zekerheid te stellen en toe te laten dat Hij echte diepte zou geven aan de verlangens van ons hart. Dit maakt ons ook bekwaam zwakheid, onzekerheid en kwetsbaarheid te doorstaan. Op God vertrouwen maakt ons sterk in onze zwakheid, in onze onzekerheid, in onze kwetsbaarheid. Als God niet op de eerste plaats komt, valt men gemakkelijk in afgoderij en stelt men zich tevreden met armzalige verzekeringen. Het gaat om een bekoring die we in de Bijbel voortdurend aantreffen. Houdt dit goed voor ogen: voor God was het geen zwaar werk het volk uit Egypte te bevrijden. God deed het met tekenen van macht en liefde. Het zware werk voor God bestond erin Egypte uit het hart van het volk te wissen. De afgoderij uit het hart van het volk verwijderen. Dat was het grote werk van

God: ‘het Egypte’ dat in ons leeft, te verwijderen, de betovering van de afgoderij.

Wanneer men de God van Jezus Christus aanneemt, Hij die rijk zijnde zich arm heeft gemaakt, ontkent men dat de eigen zwakheid niet de mislukking van het menselijk leven is, maar de voorwaarde om zich open te stellen voor Hem die waarlijk sterk is. Met andere woorden: langs de deur van de zwakheid komt het heil van God binnen. Dankzij de eigen onvolkomenheid stelt een mens zich open voor het vaderschap van God. De vrijheid van de mens begint met God de enige Heer te laten zijn. Dat stelt ons in staat de eigen broosheid te aanvaarden en de afgoden van ons hart af te wijzen.

Wij christenen kijken naar de gekruisigde Christus, die zwak is, geminacht, ontdaan van elk bezit. In Hem toont zich het gelaat van de ware God, de heerlijkheid van de liefde en niet die van fonkelende misleiding. Jesaja zegt: “dankzij zijn striemen is er genezing voor ons” (Jes. 53, 5). We werden genezen door de zwakheid van een mens die God is. Door zijn wonden. Door onze zwakheden kunnen we ons openstellen voor het heil van God. Onze genezing komt van Hem die zich arm heeft gemaakt, die de mislukking heeft aanvaard, die onze broosheid ten einde toe heeft gedragen om ze te vullen met liefde en kracht. Hij komt ons het vaderschap van God openbaren. In Christus is onze zwakheid niet langer een vloek, maar een ontmoetingsplaats met de Vader en bron van nieuwe kracht uit den hoge.

Radio Vaticaan ‘Live’

Sinds kort kan u iedere woensdag na de eucharistie de algemene audiëntie van paus Franciscus ‘live’ volgen op Radio Maria. Er is dan geen catechese. U hoort de paus ‘live’. De woorden van de paus worden simultaan vertaald. Ook wordt er commentaar en achtergrondinformatie gegeven over wat er zich op dat moment tijdens de algemene audiëntie afspeelt.

Radio Vaticaan

Tijdens de gewone uitzendingen van Radio Vaticaan houden we u meer uitgebreid op de hoogte van het reilen en zeilen in het Vaticaan en van de gebeurtenissen in het leven van de paus.

Radio Vaticaan kan u beluisteren iedere maandag om 17u30 met heruitzending op dinsdag om 17u30 en iedere donderdag om 17u30 met heruitzending op zaterdag om 17u30.

Zalige priester Poppe

deel 1

pr. Edward Janssens

Zijn kinderjaren

Vader Désiré Poppe, afkomstig uit Elversele, en moeder Julie Ogiers, afkomstig uit Tielrode, beide kleine gemeenten in Oost-Vlaanderen, huwden op 14 oktober 1885 in de parochiekerk van Tielrode en vestigden zich nadien in het naburige Temse. In deze gemeente, bekend om zijn textielnijverheid, zijn scheepswerf en zijn kleine haven aan de Schelde, begonnen zij met een bakkerij in het Visserstraatje. Het was een kleine bakkerij, maar bakker Poppe en zijn echtgenote waren bijzonder ijverig en werkzaam. Zij kregen een kroostrijk gezin: 11 kinderen, waarvan er 3 vroegtijdig zouden overlijden. Edward Joannes Maria was het derde kind. Geboren op 18 december 1890 en 's anderendaags 19 december gedoopt in de nabij gelegen monumentale Onze-Lieve-Vrouwkerk van Temse.

Van zijn eerste kindertijd zijn weinig gegevens bekend. Dat hij een levendig baasje was getuigen zijn oudere zussen. Al vroeg gaat hij naar de kleuterschool bij de zusters van

St.-Vincentius van Deftinge en later naar het Sint-Willibrordus instituut in de Akkerstraat van de broeders van liefde, waar hij lagere school loopt en een aanvang neemt met de 'Ecole Moyenne', de lagere middelbare. Hij was ijverig en had een scherp verstand, leerde dat het een lust was, en had naast het schoolwerk nog een zee van tijd over. Zo begon hij ook muziek te leren en leerde de viool bespelen. Hij volgde ook de tekenacademie en was al vlug de modelleerling van broeder Silverius die de tekenlessen gaf. Met al die kinderen in huis was het ten huize Poppe een drukke en best ook vrolijke bedoening. Moeder José (Joske) hield er echter de strakke hand in. In zijn vrije uren hielp Edward ook al eens in de bakkerij en droeg hij met een hondenkar brood uit bij de klanten. Zo zag hij van nabij dat vader Poppe een harde werker was en kwam hij in aanraking met allerlei soorten mensen. Later zou hij zeggen: 'Hoe het er in de wereld aan toe gaat, moeten zij mij niet komen ver-

tellen. Toen ik brood uitvoerde heb ik genoeg gezien en gehoord'. De bakkerij groeide en in plaats van een hondenkar, kwam er een klein paardje om brood mee rond te voeren. Twee knechten kwamen vader Poppe helpen, en toen hij wat later een partij van 9 werkmanshuisjes in het 'Foort' (een wijk van Temse) voor de som van 47.000 frank kocht, wist de hele parochie dat het eenvoudig bedrijf van Désiré Poppe gouden zaken deed.

Het gezin woonde op een steenworp van de parochiekerk, en Edward Poppe was daar thuis. Omdat hij ook een mooi stemmetje had, gebeurde het al eens dat hij mocht voorzingen bij de een of andere plechtigheid. Omdat ook thuis gebed en vroomheid hoog aangeschreven stonden, kwam Edward helemaal thuis in het katholieke volksleven zoals dat toen beleefd werd.

Stilaan groeide er iets in het hart van Edward Poppe dat men roeping zou kunnen noemen.

Hij kreeg van zijn vader de toelating om de priesterstudies aan te vatten op voorwaarde dat hij een priester zou worden 'voor de armen' en niet voor de rijken. Vader Poppe was erg sociaalvoelend. Hij dweepte met priester Daens die opkwam voor de 'gewone man'. Voor Edward Poppe zou het een hoeksteen worden van zijn priester-zijn en van zijn apostolaat. Van onderpastoor De Sutter kreeg hij in de schoolvakantie een snelcursus Latijn, en op 28 september 1905 stapt hij binnen in het St.-Jozef-kleinseminarie (in de volksmond 'het college').

College en studentenjaren

Van bij het begin van 'mijn priesterstudiën' zoals hij zal zeggen, haalt Poppe goede tot zeer goede punten en haalt hij ook eerste prijzen. Toch worden zijn studies erg op de proef

gesteld wanneer op 10 januari 1907 vader Poppe sterft. Wat moet er nu met de bakkerij gebeuren? Edward Poppe staat zwaar onder druk om zijn studies op te geven en zelf bakker te worden en te zorgen voor de andere gezinsleden.

Men besluit het over een andere boeg te gooien, in de plaats van de bakkerij zal enige tijd later een winkel in linnen gestart worden. Edward Poppe slaat een zucht en kan verder studeren, wat hij met nog meer ijver doet, gezien de gezinstoestand, en hij als oudste zoon de morele plicht heeft voor het gezin te zorgen niet in het minst door zijn voorbeeld van ijver en werklust.

Zijn mooiste en beste jaar op het college wordt de 'poësis'. In het college leert hij ook de Vlaamse Beweging kennen. Hij dweept er met Albrecht Rodenbach en neemt ijverig deel aan de activiteiten van de studentenbond in Temse. Hij declameert, speelt toneel en voert 'romantische' gesprekken met de vrienden over de Vlaamse ontvoogding. Poppe zal altijd 'flamingant' blijven, eerder niet politiek maar zeker en vast romantisch en sociaal.

Omwille van zijn goede resultaten op het college zal Poppe verder studeren aan de Universiteit van Leuven. Hij zal er twee zaken combineren: legerdienst en studies. Hij wordt ingelijfd in de 'Hogeschoolcompagnie', die in de voormiddag voorziet in de nodige militaire oefeningen en in de namiddag kans biedt om les te volgen. Dit regime is voor Poppe te zwaar en hij lijdt onder de legerdienst, fysiek is

Priester Poppe, die in 1999 zalig werd verklaard, lag oorspronkelijk begraven op het kerkhof van de parochiekerk in Moerzeke (Hamme). Om de grote stroom bedevaarders naar het graf te kunnen opvangen, gaf het Priester Poppecomité in 1959 de opdracht aan de Brugse architect Jozef Lantsoght om een nieuwe grafkapel te ontwerpen. De kapel met buitenaltaar en groot bedevaartplein werd in 1960-1961 opgetrokken in het Pius X-domein.

Adres: Kasteellaan1
Moerzeke

Open: alle dagen van
9u tot 17 uur 's winters
en tot 19u in de zomer.

UITNODIGING Feestdag priester Poppe 10 juni

Dit jaar wordt de feestdag van priester Poppe op Pinkstermaandag 10 juni 2019 gevierd, met een eucharistieviering om 16u in de priester Poppekapel, waarin apostolisch nuntius mgr. Augustin Kasujja zal voorgaan.

hij niet sterk genoeg om dit lang vol te houden. Het afzwaaien uit het leger ziet hij als een bevrijding en eindelijk kan hij op 13 maart 1912 intreden in het Leo XIII-seminarie te Leuven. Nu gaat hij voluit! Zijn geestelijk leven bloeit open, niet in het minst omdat hij het boek

'De Ware

Godsvrucht' van Grignon de Montfort leert kennen. Hij is niet meteen weg van dit boek, pas na een tweede lectruur smelt hij, en zal voortaan de Mariale godsvrucht de voornaamste plaats geven in zijn geestelijk leven. Wanneer de priesterstudenten op 16 mei 1912 een bedevaart maken naar Scherpenheuvel, ondertekent hij voor een eerste keer zijn 'akte van toewijding': "O, Meesteres en Moeder, ik bied mij helemaal aan u aan; en om een bewijs te geven van mijn toewijding, sta ik u vandaag mijn ogen af, mijn oren, mijn mond, mijn hart, mijn alles. Omdat ik u alzo toebehoor, o goede Moeder, bewaar mij dan en bescherm mij dan als uw eigenste bezit en eigendom."

Hij sluit zijn studies in Leuven af op 14 juli 1913 met het diploma van doctor in de Wijsbegeerte met grote onderscheiding.

In september van dat jaar zal hij voor het eerst een bedevaart naar Lourdes maken, dankzij de tussenkomst van de zwartzusters in Leuven. Het werd de bekroning van een bijzonder jaar en zonder meer een van de schoonste periodes uit zijn leven.

Eind september zal hij het Gentse grootseminarie binnentreden voor de studies Theologie en van bij de aanvang is hij zinnens er een intense tijd van geestelijk leven van te maken. In zijn dagboek schrijft hij: "Ik zal vooral gedurende dit jaar de gekruisigde Christus leren kennen en smaken en liefhebben. Iedere avond vooraleer mijn cel te betreden zal ik met liefde en verbondenheid zeggen: wij aanbidden u, Christus, onze broeder en wij prijzen u zalig omdat gij door uw kruis de wereld hebt verlost."

Brancardier in de Eerste Wereldoorlog

Tot zijn grote verbazing, ontving Edward Poppe op 30 juli 1914, bij de aanvang van zijn vakantie, zijn oproepingsbevel, en voor hij het goed en wel besefte was hij opnieuw soldaat. De Eerste Wereldoorlog was begonnen. Hij was hulpbrancardier en had als taak gewonde en gesneuvelde soldaten met een kar naar de medische hulppost te brengen. Hij was gelegerd in Jambes, nabij Namen. Hij maakte de beschieting van de citadel van Namen mee, alsook de aftocht van het Belgische leger.

Tijdens deze aftocht werd zijn gezondheid voor goed 'gekraakt'. Na een verschrikkelijke tocht door het bos van Bioul, werd hij bewusteloos achtergelaten op de stoep van een huis in 'Bourlers', een dorpje nabij Chimay. Het Belgische Leger trekt verder, Poppe blijft achter, en zal voor enkele maanden een thuis vinden op de pastorie van Bourlers, waar pastoor Châtelein hem met veel genegenheid opvangt. Hij wordt ingeschakeld in de vormselcatechese, assisteert bij de liturgische diensten in de parochiekerk en volgt ook nog een retraite in de nabij gelegen trappistenabij van Scourmont.

Zijn militaire status is niet duidelijk en Poppe beseft dat ook. Noch in Bourlers, noch eenmaal thuis in Temse voelt hij zich veilig tegenover de bezetter. Hij trekt naar Leuven en doet er met enkele medeseminaristen dienst als brancardier in het militair hospitaal.

Omdat het seminarie van Gent gesloten bleef, komt hij terecht in dat van Mechelen, daar is hij voorlopig veilig. Hij leert er een uitstekend geestelijk leider kennen, mgr. Crooy, de latere bisschop van Doornik. Enkele mooie maanden en vele goede vrienden later, is hij in gesprek met de president van het Gentse seminarie, mgr. De Baets. Die zegt hem onomwonden: uw plaats is in het Belgische Leger, en geeft hem de opdracht om via Nederland de Belgische Legers te vervoegen. Een poging om als smokkelaar in Moerbeke-Waas over de grens met Nederland te geraken mislukt. De uitgeputte Poppe keert ziek terug van dit avontuur en zal even later door zijn president ontslagen worden van zijn plicht om zijn legereenheid op te zoeken.

In april gaat ook het Gentse seminarie opnieuw open en Edward Poppe keert terug naar zijn vertrouwde cel in dat ietwat sombere seminarie.

(wordt vervolgd in komend nummer van Porta Fidei)

Een katholieke stem bij u thuis!

RADIO MARIA

Vrijwilliger in de kijker

Mijn naam is Jo Frederickx en ik woon in Haasrode samen met mijn zus Noëlla, ook vrijwilligster bij Radio Maria.

Kan u ons wat meer vertellen over de weg die Jezus met u gegaan is in uw leven?

Mijn ouders hebben mij gelovig katholiek opgevoed. Toen ik tiener was, had een nonkel pater bij een bezoek in het begin van de jaren '70 het boek van de Boodschap van de Barmhartige Liefde aan de kleine zielen meegebracht. Mijn moeder las er veel in en ik kon het niet nalaten het boek ook ter hand te nemen. Ik had het op enkele dagen tijd uitgelezen en was er diep door geraakt. Deze Boodschap is namelijk een privé-openbaring vanaf 1965 tot 1995 door Jezus gegeven aan een Waalse huismoeder uit het Luikse, Marguerite genaamd. Het eerste boek had toen reeds het imprimatur gekregen en daarna volgden nog drie andere delen. Jezus vroeg Marguerite het 'Legioen Kleine Zielen' op te richten waarvan de spiritualiteit geïnspireerd is op de 'kleine weg' van Theresia van Lisieux. Het duurde niet lang of wij hadden in Leuven een gebedsgroep gevonden die maandelijks samenkam, en waar we bij aansloten. Deze gebedsgroep komt ook nu nog maandelijks samen in het Oude Klooster te Maleizen. Die Boodschap en haar spiritualiteit is de leidraad van mijn leven geworden.

(vervolg p. 12)

Helpt u Radio Maria in haar missie het evangelie van Jezus

Christus te verkondigen in heel ons land?

Aarzel niet ons te steunen.

RADIO MARIA

BE49 7333 7333 7771

Luister naar
via de digitale radio
via **telenet** kanaal 912
of online op
www.radiomaria.be

RADIO MARIA

DAB+
Digital Audio Broadcasting

06:00	Meditatie (Pater Jan Bots)	
06:30	Lezingendienst	
07:00	Angelus	
07:02	Rozenkrans	
07:30	Muziek (maandag tot vrijdag) - Bijbellezing (zaterdag & zondag)	
07:45	De ochtend bij Radio Maria (behalve op zaterdag en zondag)	
08:30	Lauden	
09:00	H. Mis	
	op zondag om 10u voorafgegaan door ‘De rots in de branding’: 8u50	
09:50	Catechismus	

10:30		
	Maandag	De Kerk leeft (Nele Uytterhoeven)
	Dinsdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)
	Woensdag	Radio Vaticaan Live (Kevin Colle) - aansluitend na de H. Mis
	Donderdag	De rots in de branding (Jos Decock)
	Vrijdag	Herhaling van donderdag 20u
	Zaterdag	Het inzicht (Marleen Caers)

11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift	
12:00	Angelus	
12:05	Middaggebed	
12:15	Rozenkrans	
12:40	Het heiligenverhaal van de dag	

13:00		
	Maandag	Radio Maria op bezoek (Omer Laermans) Gebedsgroep Biddende Moeders
	1e en 3e: 2e en 4e:	
	Dinsdag	1e: Biofides (Vincent Kemme) 2e: Muziek 3e: Kerk in nood 4e: Op bedevaart met Maria (Jos Decock)
	Woensdag	1e en 3e: Kathovisie (Marianne Hubin) 2e en 4e: De wereld van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	1e en 3e: 2e en 4e:	
	Donderdag	Klassiekuur (Marc en Marie-Christine Van Hoorick)
	Vrijdag	Kruisweg (aansluitende programmatie: zie vrijdag 14u15)
	Zaterdag	Herhaling van woensdag
	Zondag	Herhaling van dinsdag 18u15

14:15		
	Maandag	Muziek
	Dinsdag	Muziek
	Woensdag	Muziek
	Donderdag	1e en 3e: De Kerkvaders (Nele Uytterhoeven) 2e en 4e: Het archief (Kevin Colle)
	1e en 3e: 2e en 4e:	
	Vrijdag	Om 13u45 Kathovisie (Marianne Hubin) De wereld van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	1e en 3e: 2e en 4e:	

15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid	
16:10	Lezingen uit Lezingendienst	
16:30	Meditatie* (Pater Jan Bots)	
17:00	Vespers	

17:30		
	Maandag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Dinsdag	Radio Vaticaan*
	Woensdag	Muziek
	Donderdag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Vrijdag	De week van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	Zaterdag	Radio Vaticaan*
	Zondag	De week van Radio Maria* (Nele Uytterhoeven)

18:00 Angelus		
---------------	--	--

18:15		
	Maandag	Klassiekuur*
	Dinsdag	1e en 3e: Het inzicht (Marleen Caers) 2e en 4e: Missio werkt (Missio)
	Woensdag	De Kerk leeft* (18u30)
	Donderdag	Herhaling van maandag 13u
	Vrijdag	Klassiekuur*
	Zaterdag	Herhaling van dinsdag 13u
	Zondag	Herhaling van donderdag 20u

19:30 Rozenkrans		
------------------	--	--

20:00		
	Maandag	De rots in de branding*
	Dinsdag	De Kerk leeft*
	Woensdag	Gebed met Sant'Egidio
	Donderdag	1e en 3e: Religieuze Poëzie (E.H. Dirk Van der Linden) 2e en 4e: Rijkdom van het geloof (Diane Kets)
	1e en 3e: 2e en 4e:	
	Vrijdag	Radio Maria telefoneert* (Nele Uytterhoeven)
	Zaterdag	Muziek
	Zondag	Klassiekuur*

21:00	(Behalve op zondag) Het heiligenverhaal van de dag, gevolgd door ‘Het Woord Spreekt’ *	
21:30	Completen	
21:45	Heiligen getuigen	
22:35	Catechismus* (maandag tot zaterdag)	
	Zondag: De kerkvaders (1ste, 3de en 5de week) - Het archief (2de en 4de week)	
23:30	Rozenkrans	

Tussen middernacht en 6u ’s morgens hebben er herhalingen van de verschillende programma’s plaats.

* Herhaling van eerder uitgezonden programma

(vervolg van p. 9)

Wat is uw relatie met de heilige Maagd?

In mijn tienerjaren was mijn relatie met Onze-Lieve-Vrouw niet zo sterk als die met Jezus. Dat veranderde echter toen wij voor het eerst naar Medjugorje gingen in 1989. Na die eerste keer ben ik er verschillende keren teruggekeerd. Als gevolg daarvan begon ik beetje bij beetje het rozenkransgebed te bidden. Onze-Lieve-Vrouw beschouw ik, net als Jezus, als iemand die mij oneindig liefheeft en er altijd voor mij is.

Op welke manier bent u betrokken bij Radio Maria en hoe heeft u Radio Maria leren kennen?

Vooreerst heb ik Radio Maria Nederland ontdekt in 2006 of 2007. Via een vriendin, Chantal Kortmann, vernam ik van de plannen om Radio Maria ook in Vlaanderen op te starten. Zo heb ik dan de eerste uitzendingen kunnen meemaken en heb mij aangeboden om wat te komen poetsen in de studio's. Momenteel kom ik samen met mijn zus en een vriendin op de vrijdagmiddagen het rozenhoedje en de kruisweg meebidden.

Wat draagt Radio Maria bij aan uw leven?

Doordat ik buitenshuis werk heb ik niet veel gelegenheid om naar de radio te luisteren, maar dat zal in de toekomst wel anders worden daar ik in mijn eindeloopbaan fase ben en het werk stilaan afbouw. Ik ben niet echt een radiofreak die de radio de hele tijd heeft opstaan, maar de rustige klassieke en religieuze muziek van Radio Maria kan ik wel appreciëren, naast de heel leerrijke programma's en de gebedsmomenten uiteraard.

Waarom denkt u dat Radio Maria belangrijk is voor ons land?

Radio Maria is een heel ander geluid op de radio omdat er iets rustgevents van uitstraalt. Radio Maria verkondigt het katholieke geloof als een roepende in de woestijn, in een wereld die het geloof meer en meer aan de kant zet. Maar ik denk dat dit contrast Radio Maria juist voor velen aantrekkelijk maakt en dat kan een bron van hoop zijn voor de toekomst.

LUISTERAARS AAN HET WOORD

"Radio Maria geeft mij iedere dag de kracht om de dag door te komen en door te brengen in gebed."

Ronny

Reactie op het programma 'Het Inzicht' van 6 mei.

"Zeer leerrijke, bewustmakende en confronterende lezing."

Rita

Reactie op het programma 'Avondgebed van Sant'Egidio'

"Ik hoorde dat het gisteren 8 mei, zo'n treffende meditatie was. Zou ik deze opnieuw kunnen beluisteren?"

Véronique

"Ik ben Belgisch maar woon al 38 jaar in Australia. Ik ben heel gelukkig te kunnen luisteren naar Radio Maria."

Maria

Dagelijkse Eucharistieviering om 09:00 (zondag om 10:00)

Angelus

07:00
12:00
18:00
24:00

Getijdengebed

06:30 Lezingendienst
08:30 Laudan
12:05 Middaggebed
17:00 Vespers
21:30 Dagsluiting

Rozenkrans

07:05
12:15
19:30
23:30

Dagelijks 'Uur van de Goddelijke Barmhartigheid' om 15:00

GEESTELIJK LEVEN

Op 20 juni, de tweede donderdag na Pinksteren vieren we het hoogfeest van Sacramentsdag. In de aanloop naar dit feest had de redactie van Radio Maria een gesprek met pastoraal werkster Marie-Agnès Misonne en pastoor Marc Leroy, beiden verbonden aan de Nationale Basiliek van Koekelberg waar Jezus onafgebroken aanbeden wordt in het Heilig Sacrament.

H. Hart Basiliek te Koekelberg

Voorbestemd
voor altijddurende
aanbidding
van het
heilig Sacrament.

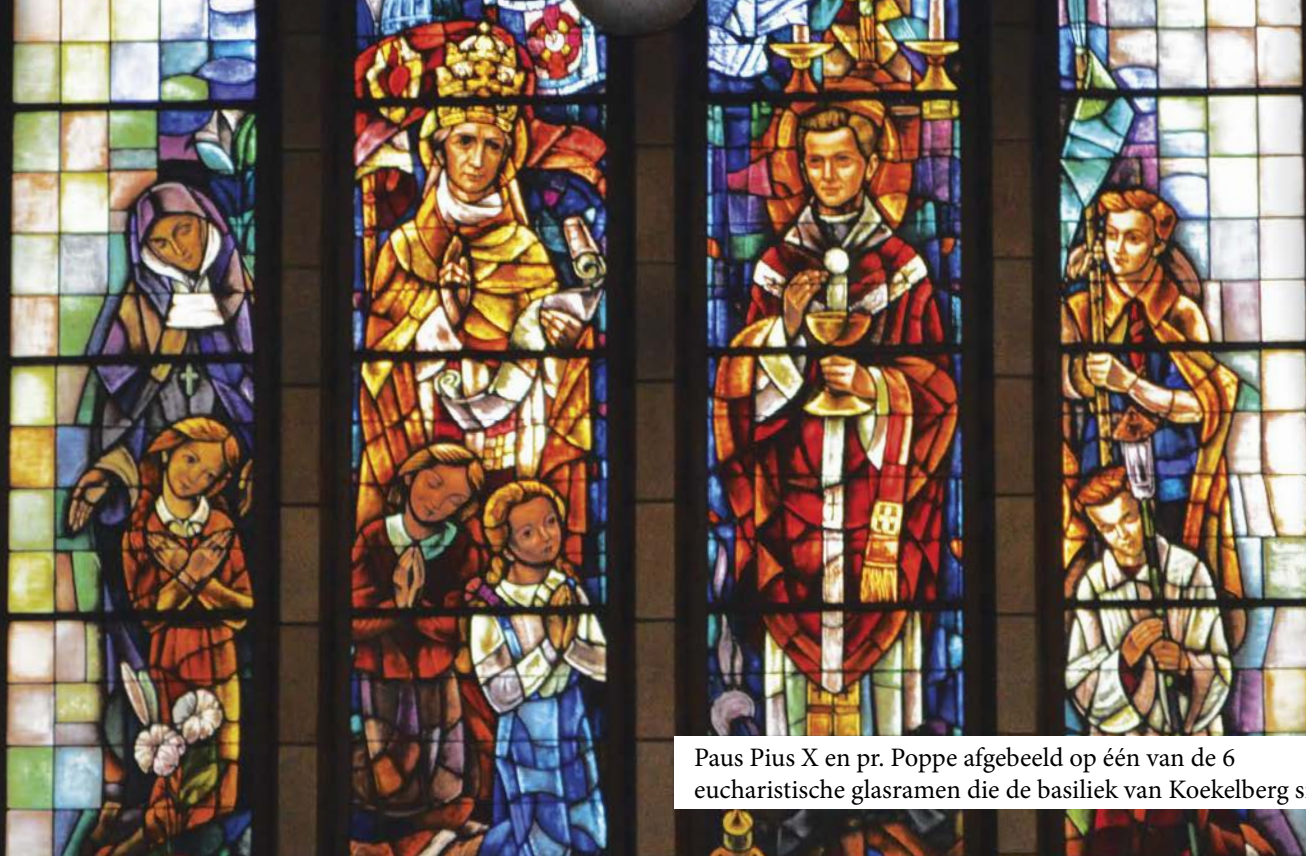
Redactie

De eerste steen van de Basiliek toegewijd aan het H. Hart te Parijs werd in 1875 gelegd, de bouw duurde bijna 30 jaar tot 1914. Is er een band tussen de Nationale Basiliek van het Heilig Hart te Koekelberg en de basiliek du Sacré-Coeur op de Montmartre te Parijs?

Mevr. Misonne: Klopt. Er is een duidelijke band. Koning Leopold II had eerst de bedoeling om op de plaats van de basiliek van Koekelberg een pantheon, een profaan project te realiseren. De toenmalige ministers vonden dit te duur. Zijn project ging niet door. Rond diezelfde tijd ging koning Leopold II naar Montmartre, om er te bidden voor zijn echtgenote, die overleden was. Hij kwam er onder de indruk van de basiliek en van de verering van het H. Hart. Op dat moment was er ook al altijddurende aanbidding in de basiliek. Door wat hij daar zag, kwam er bij hem het verlangen op om iets van die aard ook te Brussel te doen. De Belgische bisschop-

pen waren op dat moment niet zo voor het project te vinden. Dit omdat er in Brussel al een kerk was die toegewijd was aan het H. Hart en men van oordeel was dat altijddurende aanbidding meer bestemd was voor kloosterlingen dan voor leken. Ondanks dit negatieve onthaal is het project toch van start gegaan door de steun van de nuntius en door de vele bijdragen van het volk. De eerste steenlegging was in 1905. Door de eerste en de tweede wereldoorlog heeft de bouw heel wat vertraging opgelopen, waardoor de inauguratie uiteindelijk maar in 1971 heeft plaatsgevonden. Er is altijd aanbidding geweest in de basiliek. Eerst was het enkel overdag. De altijddurende aanbidding in de basiliek is er pas sinds 2012.

Sinds 1885, nog voor de voltooiing van de basiliek van het H. Hart in Parijs, op de Montmartre, staat het Heilig Sacrament onafgebroken uitgestald in een monstrans op het hoogaltaar. Sinds 2012 is er ook altijddurende aanbidding in

Paus Pius X en pr. Poppe afgebeeld op één van de 6 eucharistische glasramen die de basiliek van Koekelberg sieren

de basiliek van Koekelberg. Wat houdt dit gebed juist in?

Mevr. Misonne: Altijddurende aanbidding betekent dat er altijd iemand is bij het heilig Sacrament, dat het heilig Sacrament uitgesteld is op het altaar. Daarom is het ook belangrijk dat Jezus nooit alleen gelaten wordt. Honderden mensen hebben het engagement aangegaan om één uur te komen bidden bij het heilig Sacrament. Velen van hen brengen zelfs meerdere uren per week door bij het Sacrament, meer dan dat ze beloofd hebben. Het is zeer mooi. Als men 's avonds de kapel bezoekt, zijn er altijd een tiental mensen die in de stilte bidden in de kapel. Overdag is de kapel open, maar 's avonds is de kapel gesloten. In de winter vanaf 17u en in de zomer vanaf 18u. De mensen die zich geëngageerd hebben om te komen bidden hebben een pasje waarmee ze in de basiliek kunnen komen.

Hoe is het initiatief om in de basiliek altijddurende aanbidding van het sacrament te doen gegroeid?

Mevr. Misonne: Er was bij verscheidene mensen het verlangen om altijddurende aanbidding mogelijk te maken. Ook bij de priester die verantwoordelijk was voor de pastorale activiteiten van de parochie. Ikzelf werd in 2007 aangeworven om de altijddurende aanbidding te bevorderen. Toch was er ook een zekere angst omwille van het mogelijke gevaar dat men liep door 's nachts naar de basi-

liek te komen. In 2011 werd in Parijs op Montmartre de 125ste verjaardag gevierd van de altijddurende aanbidding. Samen met de toenmalige aartsbischop Mgr. Léonard, de rector van de basiliek en alle priesters van de pastorale zone, en een 200-tal mensen hebben we een bedevaart gemaakt naar Montmartre, waardoor er een impuls is gegeven en men overtuigd werd dat altijddurende aanbidding mogelijk is. In 2012 is de altijddurende aanbidding dan van start gegaan in de basiliek van Koekelberg.

Priester Marc Leroy: Wij zijn twee jaar voor de start van de altijddurende aanbidding met de voorbereidingen begonnen. Er was de vraag van kardinaal Danneels om meer plaatsen voor eucharistische aanbidding te voorzien in Brussel en in ons land. We hebben onze tijd genomen om de mensen te informeren dat de aanbidding dag en nacht en 7 op 7 zou gebeuren. Er was hulp van de Franse missionarissen van het heilig Sacrament. Er werd toestemming gevraagd aan de bisschoppen die voorstelden om de aanbidding te laten doorgaan in een kleinere kapel in Brussel. Maar uiteindelijk groeide de overtuiging dat de voortdurende aanbidding verbonden was met de geschiedenis van deze plaats. Zo is het ontstaan. Het is een genade die verbonden is aan deze plaats en nu zien we de vruchten.

Kan u vertellen over het belang van dit gebed?

Mevr. Misonne: Het is ontzettend belangrijk. Het is moeilijk uit te leggen. Het is zo groot. Het verandert een parochie. Lange tijd heb ik gemerkt dat de vergaderingen van de parochieraad waarvan ik deel uitmaakte, geen vruchten droegen. Ik zie nu het verschil met een parochie met altijddurende aanbidding. Het heeft invloed, niet alleen voor de mensen die komen om te bidden, maar ook voor alle bewegingen binnen de parochie. De kerkfabriek, het koor, alle mensen worden erdoor gevormd, ervan doordrongen. Er gaat een straling van uit waardoor zowel de gemeenschap als de mensen worden omgevormd. Er zijn wel heel wat mensen die af en toe bidden, een kort gebed, een weesgegroetje... Als men zich engageert voor de aanbidding, blijft men één uur gewoon in stilte in gebed bij Jezus. De band met Christus wordt sterker en dieper. Iedereen wordt er persoonlijk door veranderd.

Priester Marc Leroy: Elke 25ste maart, het feest van Maria-Boodschap, komen de honderden vrijwilligers samen met de Bisschoppen om hun engagement te vernieuwen om dit gebed van altijddurende aanbidding te ondersteunen. Het is een genade voor heel ons land. Iedere Belg heeft op de één of andere manier bijgedragen aan de financiering van de bouw van de Basiliek en deelt nu in de genade verbonden aan dit gebed.

DE ROTS IN DE BRANDING

Vorig jaar was het 50 jaar geleden dat de encycliek "**Humanae Vitae**" verscheen, geschreven door de heilige Paus Paulus VI.

Paus Johannes XXIII besloot, toen hij het tweede Vaticaans concilie bijeenriep, de problematiek rond de bevolkingstoename, de ontwikkeling van de pil en de veranderde positie van de vrouw in de samenleving uit het concilie te halen en toe te vertrouwen aan een door hem opgerichte adviescommissie. Na zijn plotse overlijden kwam de opdracht in handen van paus Paulus VI, die er nieuwe leden aan toevoegde, waaronder de toekomstige paus Johannes-Paulus II. Er tekenden zich al gauw twee strekkingen af. Een meerderheid die hormonale anticonceptie geen probleem vond en een minderheid wel. Deze encycliek heeft ongetwijfeld de polarisatie in de kerk verhoogd. Vaak werd ze zeer afwijzend onthaald en snel opzijgeschoven. Tot op de dag van vandaag ligt de encycliek zeer gevoelig. Toch hebben we het 'gewaagd' deze encycliek terug naar boven te halen om de inhoud ervan onder de loep te nemen. Welke argumenten hanteert paus Paulus VI? Misschien is deze encycliek juist een profetische boodschap als we vandaag kijken naar hoe onze samenleving is geëvolueerd?

In een eerste uitzending nemen we een beperkte biografie door van Paus Paulus VI. Zeker is dat de verscherpte polarisatie binnen de katholieke kerk voor hem een zwaar te dragen kruis is geweest.

De Heer Pierre Hernalsteen, coördinator van de vereniging 'Natuurlijke Familieplanning Vlaanderen', vertelt ons over het ontstaan van de encycliek 'Humanae Vitae'.

In een tweede en derde uitzending overlopen we de tekst zelf van deze encycliek. We laten ons hierbij helpen door Pierre Hernalsteen en Marie-Christine Van Hoorick.

In een vierde en laatste uitzending spreken Pierre en zijn vrouw Anne-Mie ons over de Sensiplan-methode. Een methode om op een natuurlijke wetenschappelijk ondersteunde wijze aan geboorteregeling te doen.

Deze vier uitzendingen kan u tijdens de maand juni 2019 elke donderdag om 10u30 beluisteren in het programma "De Rots in de Branding":

Donderdag 6 juni: Korte biografie van Paus Paulus VI en de context waarbinnen de encycliek is ontstaan.

Donderdag 13 en 20 juni: De inhoud van de encycliek "Humanae Vitae".

Donderdag 27 juni: Interview met Pierre en Anne-Mie Hernalsteen over de Sensiplan-methode.

Door dit ononderbroken gebed is het voor iedereen duidelijk dat er wordt gebeden voor de persoonlijke intenties van iedereen, voor ons land, voor de wereld. Het is mijn diepste wens dat dit initiatief zal blijven duren ook na mij, ook als ik hier wegga.

Wat zijn de vruchten van dit gebed?

Mevr. Misonne: Ik geef een voorbeeld van een persoonlijke verandering. Ik had gemerkt dat er iedere dag om 7 u 's morgens een vrouw naar de aanbidding kwam. Toen ik ze aansprak vertelde ze me dat ze iedere dag een pakje sigaretten rookte en zelfs toen ze zwanger was er niet in slaagde hiermee te stoppen. Met Aswoensdag had ze besloten om ten minste één dag te stoppen met roken. Ze kwam sindsdien dagelijks naar de aanbidding. Ze had een nicotinepleister gekregen van de apotheker om haar te helpen. Maar na een week voelde ze zich hier niet goed bij omdat ze begreep dat Jezus haar wou zeggen dat Hij het was die haar wou genezen en dat ze deze pleister niet nodig had. Het was echt vanuit het gebed bij Jezus in het heilig Sacrament dat ze de kracht kon vinden om te stoppen met roken. Een andere vrouw is verlost van haar alcoholverslaving door de aanbidding. Telkens als ze het moeilijk had met haar verslaving kwam ze naar de aanbidding, vaak ook tijdens de nacht, en dit heeft haar geholpen uit haar ver-

slaving. Ook vertelde er iemand over zijn vriend die kampte met serieuze huwelijksproblemen. Hij overtuigde hem om naar de aanbidding te komen. Het huwelijk van die vriend is gered dankzij de aanbidding. Er zijn ook vele ongekende vruchten van de aanbidding. Dikwijls kan je wel voelen dat er dingen veranderd zijn, maar het is moeilijk om uit te leggen. Zonder het gebed wordt de basiliek, denk ik, een museum.

Priester Marc Leroy: De verantwoordelijken voor de aanbidding komen verschillende malen tijdens het jaar samen om hun ervaringen te delen, ze geven een getuigenis van wat zij beleven. Al wat de Heer hier doet in de altijddurende aanbidding geeft ons moed. Want hier doen wijzelf niets. Er wordt heel wat georganiseerd. Er zijn een hoop activiteiten waarvoor mensen worden uitgenodigd. Maar hier moeten we niets doen, we hoeven ons alleen maar te laten doen. Hier mag de Heer echt Heer zijn. En we zien dat als de Heer alle plaats krijgt, dat er dan echt wonderen gebeuren. De mensen die hier komen laten zich doen. Door de uren die ze doorbrengen in aanbidding leren ze wie de Heer werkelijk is. Velen zijn geraakt door de liefde van God, velen worden hier ook genezen. En wij doen niets. De Heer geneest wanneer Hij wil. Vele harten worden hier genezen.

Praktisch, hoe wordt dit georganiseerd?

Mevr. Misonne: Elke persoon engageert zich voor telkens hetzelfde uur in de week. In de kapel ligt er een register waar men naast zijn naam aanduidt dat men aanwezig was op dat uur voor de aanbidding. Als iemand niet kan, wordt er geruild met een andere persoon. Maar het is niet moeilijk, aangezien er heel veel mensen zijn die komen voor de aanbidding, om een vervanger te vinden. Er zijn tussen de 500 en 600 personen die deelnemen aan de altijddurende aanbidding.

Priester Marc Leroy: Op een bepaald moment heeft men de kapel moeten vergroten. Er kwamen zoveel mensen dat de aanbiddingskapel te klein was. Het getuigt van geloof van onze rector om die verbouwingswerken te durven aanvaarden.

Het Hoogfeest van het Allerheiligst Sacrament wordt gevierd op de tweede donderdag na Pinksteren. Wordt deze dag ook speciaal gevierd in de basiliek van het H. Hart?

Mevr. Misonne: Dit feest wordt gevierd op sacramentszondag met een processie in de straten van Brussel. Dit jaar werden verschillende nationaliteiten uitgenodigd. De processie zal vertrekken vanuit de H. Magdalenakerk, door de straten van Brussel naar de basiliek. Op verschillende plaatsen wordt er door de mensen een tafel voor het huis geplaatst met kaarsen bij het kruisbeeld. De priester houdt op die plaats even halt om het huis en de mensen die daar aanwezig zijn te zegenen. In de kerk gaat de plechtigheid verder met de vespers en met een speciale kinderzegen. Eén keer per maand gaat er ook een speciaal aanbiddingsmoment door met kinderen. Het is belangrijk om overal het aanbiddingsgebed te bevorderen. Paus

Johannes-Paulus II zei ooit dat er op iedere plek waar er een tabernakel is, ook aanbiddingsgebed zou moeten zijn. Het is de Heer Jezus die daar aanwezig is. Dus niet te vlug denken dat is niet voor ons. Het is niet voldoende dit op één plek te doen. In elke parochie moet het mogelijk zijn om minstens één uurtje per week aanbidding te doen.

Priester Marc Leroy: Het aanbiddingsfestival 'Venite Adoremus' waar parochies, gebedsgroepen en religieuze gemeenschappen aan deelnemen is ook gegroeid vanuit de altijddurende aanbidding te Koekelberg. Onze droom is dat er in elk bisdom van ons land een plaats zou zijn waar altijddurende aanbidding doorgaat. Hoe meer plaatsen er zijn van voortdurende aanbidding, hoe meer ons land de weg zal terugvinden naar Onze-Lieve-Heer. Als mensen zien met welke liefde voor Onze-Lieve-Heer de mensen hier komen naar de aanbidding. Want het is enkel uit liefde voor God dat men het volhoudt om hier telkens opnieuw terug te komen, ook als men reeds lang niets meer voelt. Hier komen mensen tot bekeering. Allerlei soorten mensen komen hier, mensen die we niet dadelijk zouden verwachten. Het is een plaats van evangelisatie. Mensen brengen andere mensen die een moeilijke periode in hun leven doormaken, die bijvoorbeeld een verlies doormaken, tot bij de aanbidding. Christen zijn is zich laten doen. En daar hebben wij het moeilijk mee. We willen vaak veel doen voor Onze-Lieve-Heer maar we vergeten te luisteren naar wat Hij ons wil zeggen.

**Kardinaal Danneelsruimte
in de nationale basiliek van
het H. Hart**

In de ruimte die genoemd werd naar wijlen kardinaal Danneels, hangen meditatieteksten van zijn hand die kunstenaar pater Kim En Joong op zijn beurt hertekende met zijn abstracte beeldentaal. Op de achterzijde van dit nummer van porta Fidei is een foto afgedrukt van de middelste van de drie glasramen van de hand van dezelfde kunstenaar die zich in de kardinaal Danneelsruimte bevinden. Het oranje- en blauwrode 'Hemelse Vader', wordt geflankeerd door twee andere dominerende kleuren van Kim's palet: het blauw en het geel. Samen vormen ze het meesterwerk: 'Hulde aan de H. Drievuldigheid, uitgevoerd in een nieuwe zonder-loodtechniek door de Duitse glasstudios Derix.

Voor luisteraars van Radio Maria zijn de uitzendingen van de eucharistie en het getijdengebed vanuit Kortemark een begrip. Naast de verzorgde vieringen van de eucharistie en de gebedstijden hebben de zusters van Liefde van Kortemark ook een bijzonder apostolaat door middel van hun internaten voor kinderen uit moeilijke leefomstandigheden en voor meisjes vanaf hun twaalfde levensjaar, aan wie ze ook een katholieke geloofsopvoeding aanbieden. Minder bekend over deze actieve congregatie met eigentijds apostolaat is het feit, dat in hun klooster ook een permanente tentoonstelling is van originele schilderijen van de Zwitsers-Vlaamse kunstenares Bradi Barth.

Het Bijbels Missaaltje is te bestellen bij

de **Zusters van Liefde van Kortemark** of via **Radio Maria**

Tot 1 november geldt een speciale introductieprijs:

4.95 euro (i.p.v. 5.95 euro) per ex.
3,95 euro vanaf 10 stuks t/m 49 ex.
2.95 euro vanaf 50 ex en meer

Nadere informatie is ook te vinden op de website van de zusters:
<https://zustersvanliefde.be/bijbels-missaaltje-voor-kinderen>

Al deze elementen samen, nl. verzorgde viering van de eucharistie, opvang en geloofsopvoeding van kinderen, en kunstzinnige religieuze schilderijen hebben ertoe geleid dat de zusters zelf een Bijbels Missaaltje voor kinderen hebben uitgegeven, dat zojuist is verschenen.

Er bestaan al jaar en dag heel wat missaaltjes voor kinderen, vaak met tekeningen en eenvoudige uitleg over de eucharistie. Wat tot nu toe ontbrak, was een missaaltje voor kinderen, dat de band in beeld brengt tussen de afzonderlijke delen van de eucharistie en de bijbelse achtergrond. In die leemte is nu voorzien door de uitgave van de zusters van Liefde van Kortemark. De titel geeft treffend de inhoud weer: kinderen worden in dit missaaltje bladzijde na bladzijde vertrouwd gemaakt met het Woord van God en de doorwerking ervan in de concrete manier waarop wij nu het misoffer en de maaltijd van de Heer vieren. De korte teksten en mooie illustraties van Bradi Barth behouden hun levensvatbaarheid en inspiratiekracht ook bij het ouder worden van de kinderen. Het is geen misboekje dat snel verouderd is of waarvoor kinderen zich na korte tijd te groot kunnen voelen. De uitleg maakt kinderen ook vertrouwd met de specifieke benamingen voor de verschillende delen van de eucharistie. Het Bijbels Missaaltje voor kinderen is niet alleen geschikt om ter hand te worden genomen tijdens de eucharistieviering. Het verdient evenzeer een plaats in een goede catechese over dit sacrament, dat kinderen vanaf hun eerste heilige communie mogen ontvangen en dat van groot belang is om te leven naar het vormsel toe en vanuit de kracht en zending van het vormsel. Voor de catechese-werking is het daarom een goed en aan te bevelen hulpmiddel.

Het mooi uitgegeven, genaaid boekje telt 64 bladzijden heeft de goedkeuring gekregen van Mgr. Lode Aerts, de bisschop van Brugge en tegelijk de referent voor liturgie namens de Vlaamse bisschoppen. Het bevat een aantal teksten die met toestemming van de Interdiocesane Commissie voor Liturgie zijn overgenomen uit het missaal.

Naast de Vlaamse editie is ook een Nederlandse editie verschenen. Het Bijbels Missaaltje heeft een aantrekkelijk lage prijs, zeker bij aanschaf van meerdere exemplaren door catechesewerking en parochies. Het is een aan te bevelen cadeau bij gelegenheid van eerste communie en vormsel.

Hartelijk dank aan alle weldoeners !

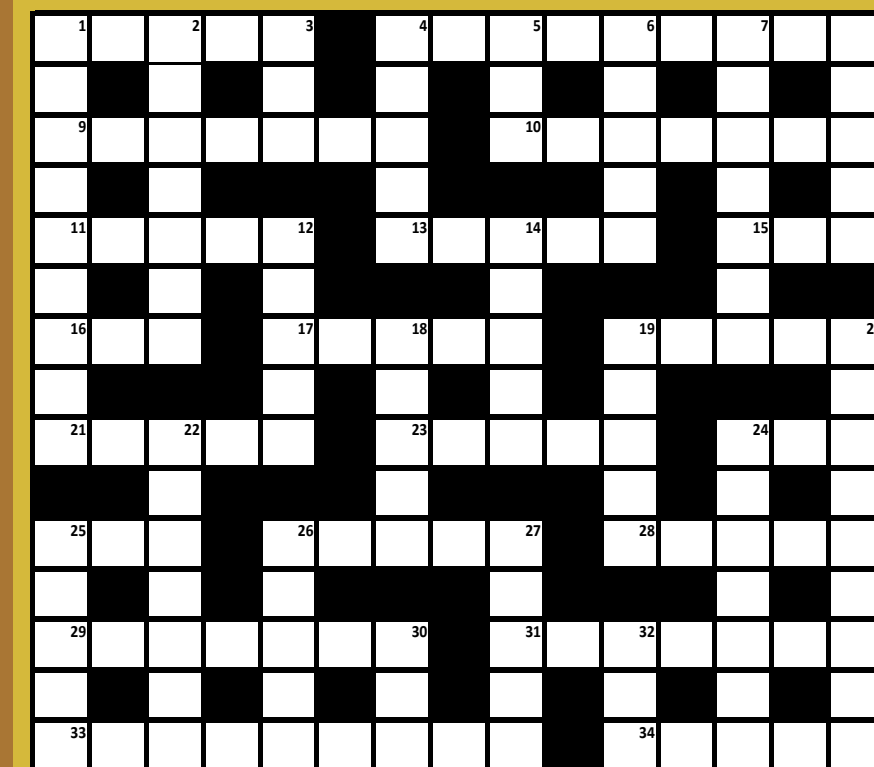

HORIZONTAAL

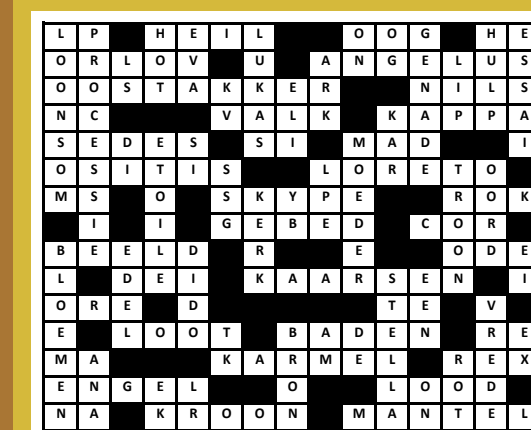
1. heilige uit Syrië wiens feest gevierd wordt op 9 juni 4. gewijde handeling 9. broodbeleg met ei 10. heilige van Schiedam met feest op 14 juni 11. dichtwerk van Homeros 13. doosje voor de ziekencommunie 15. Engels voor thee 16. meer 17. toestemming hebben voor 19. floppen 21. indicatie 23. kwetsuur 24. Christus (afk.) 25. van God (latijn) 26. slee om op een baan een berg af te dalen 28. grote waskuip 29. solozangeres 31. artistiek vermaak met toneel, dans, zang en voordracht 33. houder om de gewijde hostie uit te stallen 34. spierweefsel

VERTICAAL

1. godsdienstoefening 2. zich bestemd weten voor een bepaalde levenstaak 3. eucharistie 4. nachtrust 5. hoge boord aan een trui 6. abdijoverste 7. lezing die aan de evangelielezing voorafgaat 8. pauselijke kroon 12. oorspronkelijke naam van Petrus 14. kleur- en reukloos gas 18. waarover de zegen is uitgesproken 19. viering van een gedenkdag 20. heilige stichter afkomstig van Gennep wiens feest wordt gevierd op 6 juni 22. bidhouding 24. hostiekelk met deksel 25. zuurdeeg 26. versiering in de vorm van een roos 27. evangelist 30. eerste moeder 32. Beata Maria Virgo (afk.)

(Oplossing in het volgende nummer van Porta Fidei) Y=IJ=1 letter

Oplossing van het kruiswoordraadsel van april 2019

Anima Christi

Ziel van Christus, heilig mij
Lichaam van Christus, red mij
Bloed van Christus, vervul mij
Water uit de zijde van Christus, reinig mij
Passie van Christus, sterk mij
O goede Jezus, verhoor mij
Verstop me in uw wonden
Sta me nooit toe U te verlaten
Tegen de kwade vijand, verdedig mij
In het uur van mijn dood, roep mij
Leid me naar U toe
opdat ik met de Engelen en Heiligen
U mag prijzen tot in de eeuwen der eeuwen.
Amen.